

FÖRSTA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 9 JANUARI

Läsning

Heb 1:1-6

Många gånger och på många sätt talade Gud i forna tider till våra fäder genom profeterna, men nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin son, som han har insatt till att ärva allting liksom han också har skapat världen genom honom. Och han, som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften i sitt ord, har renat oss från synden och sitter på Majestetets högra sida i höjden. Han har blivit lika mycket mäktigare än änglarna som det namn han har fått i arv är förmer än deras. Ty aldrig har Gud sagt till någon ängel: *Du är min son, jag har fött dig i dag*, eller: *Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son*. Och när han låter sin förstfödde son träda in i världen säger han: *Alla Guds änglar skall hylla honom*.

Responsoriepsalm

Ps 97:1, 2b, 6, 7c, 9 (R. jfr 7c)

R. Tillbe Herren, alla änglar.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära.
Honom skall alla gudar tillbe. R.

Ty du, Herre, är den Högste över hela jorden,
du är högt upphöjd över alla gudar. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Mark 1:14-20

När Johannes hade blivit fångslad, kom Jesus till Galileen och förkunnade Guds budskap och sade: »Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet.«

När han gick utmed Galileiska sjön, fick han se Simon och hans bror Andreas stå vid sjön och kasta ut sina kastnät, för de var fiskare. Jesus sade till dem: »Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare«, och de lämnade genast sina nät och följde honom. Lite längre fram fick han se Jakob, Sebedaios son, och

hans bror Johannes som höll på att göra i ordning näten i sin båt. Han kallade på dem, och de lämnade sin far Sebedaios och hans folk i båten och följde efter honom.

TISDAG DEN 10 JANUARI

Läsning

Heb 2:5-12

Det är inte änglar Gud har satt över den kommande värld som vi talar om. Om detta finns ett klart vittnesbörd:

*Vad är en människa eftersom du tänker på henne,
en människoson eftersom du tar dig an honom?
En liten tid lät du honom vara ringare än änglarna,
men med härlighet och ära krönte du honom,
allt lade du under hans fötter.*

När han lade allt under honom, gjorde han inget undantag: allt skulle läggas under honom. Ännu ser vi inte att allt har lagts under honom. Men vi ser att Jesus, som en liten tid var ringare än änglarna, nu är krönt med härlighet och ära därför att han led döden. Genom Guds nåd skulle det komma alla till godo att han fick möta döden.

Ty när han, för vilken och genom vilken allting är till, ville föra många söner till härlighet, måste han låta honom som leder dem till frälsningen bli fullkomnad genom lidande. Han som helgar och de som blir helgade har ju alla samme fader, och därför blygs han inte för att kalla dem bröder, då han säger: Jag skall förkunna ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen skall jag sjunga ditt lov.

Responsoriepsalm

Ps 8:2a, 5, 6-9 (R. jfr 7)

R. Du satte din son till herre över dina händers verk.

Herre, vår Herre,

väldigt är ditt namn över hela jorden.

Vad är då en människa, att du tänker på henne,

eller en människoson, att du tar dig an honom? R.

Dock gjorde du honom nästan till Gud,

du krönte honom med ära och härlighet.

Du satte honom till herre över dina händers verk. R.

Allting lade du under hans fötter:

alla får och oxar,

likaså vildmarkens djur,

fåglarna under himlen och fiskarna i havet,

allt som vandrar havens vägar. R.

Halleluja

Jfr 1 Thess 2:13

V. Ta inte emot Guds ord som ett människoord utan som vad det verkligen är: Guds ord.

Evangelium

Mark 1:21b–28

Jesus och hans lärjungar kom till Kafarnaum, och när det blev sabbat gick han till synagogan och undervisade. Alla överväldigades av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som de skriftlärda. I synagogan fanns en man som var besatt av en oren ande, och han började skrika: »Vad har du med oss att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att ta död på oss? Jag vet vem du är, Guds helige.« Men Jesus sade strängt åt honom: »Tig! Far ut ur honom!« Den orena anden ryckte och slet i mannen och gav till ett högt rop och for ut ur honom. Alla greps av bävan och började fråga varandra: »Vad är detta? En ny undervisning, med makt bakom orden! Till och med de orena andarna befäller han, och de lyder honom.« Ryktet om honom spred sig genast över hela Galileen.

ONSDAG DEN 11 JANUARI

Läsning

Heb 2:14–18

Då nu barnen är av kött och blod, måste Guds son på samma sätt bli människa, för att han genom sin död skulle göra dödens herre, djävulen, maktlös och befria alla dem som genom sin fruktan för döden varit slavar hela sitt liv. Det är ju inte änglar han tar sig an. Nej, Abrahams ättlingar tar han sig an, och därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och kunna sona folkets synder. Eftersom han själv har prövats och lidit, kan han hjälpa dem som prövas.

Responsoriepsalm

Ps 105:1–4,6–9 (R. 8a)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.

Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen släkten på det han har stadgat,
på det förbund han slöt med Abraham
och på sin ed till Isak. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Mark 1:29–39

Jesus och de som följde honom gick från synagogan hem till Simon och Andreas tillsammans med Jakob och Johannes. Simons svärmor låg i feber, och det sade de genast till Jesus. Han gick fram till henne, tog hennes hand och reste henne upp. Och febern lämnade henne, och hon passade upp dem. På kvällen, efter solnedgången, kom man till honom med alla sjuka och besatta. Hela staden hade samlats utanför dörren. Och han botade många som led av olika sjukdomar och drev ut många demoner, och han förbjöd demonerna att tala, eftersom de visste vem han var.

Tidigt nästa morgon, medan det ännu var mörkt, gav han sig av därifrån och gick bort till en enslig plats, och där bad han. Simon och de andra skyndade efter honom, och när de hade funnit honom sade de: »Alla söker efter dig.« Han svarade: »Låt oss gå åt ett annat håll, till byarna här omkring, så att jag kan predika där också. Det är därför jag har gått ut.« Och han gick och predikade i synagogorna i hela Galileen och drev ut demonerna.

TORSDAG DEN 12 JANUARI

Läsning

Heb 3:7–14

Den helige Ande säger:

*Om ni hör hans röst i dag,
förhärda inte era hjärtan som under upproret,
på utmaningens dag i öknen,
då era fäder utmanade mig
och satte mig på prov,
fast de hade sett mina gärningar under fyrtio år.
Därför blev mig detta släkte förhatligt,
och jag sade: Alltid far de vilse i sina hjärtan:
de vill inte följa mina vägar.
Och jag svor i min vrede:
Aldrig skall de komma in i min vila.*

Se till, bröder, att ingen av er är ond och trolös i sitt hjärta och avfaller från den levande Guden. Uppmuntra varandra varje dag, så länge man kan säga *i dag*, så att ingen av er låter sig förledas av synden och förhärdar sig. Ty vi har del i Kristus, om vi ända till slutet orubbligt håller oss till samma grundval som i början.

Responsoriepsalm

Ps 95:6–11 (R. jfr 8)

R. Förhärda inte era hjärtan, utan lyssna till Herrens röst.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla,
låt oss knäböja för Herren, vår skapare.
Ty han är vår Gud,
och vi är det folk som han har till sin hjord,
vi är får som står under hans vård. R.

O att ni i dag ville höra hans röst!
Förhärda inte era hjärtan som i Meriba,
såsom på Massas dag i öknen,
där era fäder frestade mig, där de prövade mig,
fastän de hade sett mina verk. R.

I fyrtio år var det släktet mig till leda,
och jag sade: »De är ett folk som far vilse med sitt hjärta,
och de vill inte veta av mina vägar.«
Då svor jag i min vrede:
»De skall inte komma in i min vila.« R.

Halleluja

Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket
och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium

Mark 1:40–45

En spetälsk kom till Jesus och föll på knä och bad: »Vill du, så kan du göra mig ren.« Jesus greps av vrede, sträckte ut handen och tog på honom och sade: »Jag vill. Bli ren!« Och genast försvann spetälskan, och han blev ren. Jesus skickade bort honom med en sträng förmaning: »Säg ingenting till någon, men gå och visa upp dig för prästen och ge det offer för din rening som Mose har bestämt. Det blir ett vittnesbörd för dem.« Men mannen gick därifrån och började tala vitt och brett om saken, så att Jesus inte längre kunde visa sig i någon stad utan stannade ute i ödemarken. Och det kom folk till honom från alla håll.

FREDAG DEN 13 JANUARI

Läsning

Heb 4:1–5, 11

Låt oss se till att ingen av er tror sig vara för sent ute, medan löftet att få komma in i Guds vila ännu står kvar. Också vi har fått del av det glada budskapet alldeles som de en gång. För dem som då hörde ordet var det till ingen nytta, eftersom de inte tog emot det i tro. Vi däremot som har kommit till tro får gå in i den vila om vilken han har sagt: *Och jag svor i min vrede: Aldrig skall de komma in i min vila*, detta fast hans verk var färdigt med världens skapelse. Ty på något ställe heter det om den sjunde dagen: *Och Gud vilade på sjunde dagen från allt sitt verk*, men här heter det: *Aldrig skall de komma in i min vila*.

Låt oss därför göra allt vi kan för att komma in i den vilan, så att ingen bringas på fall genom samma slags ohörsamhet.

Responsoriepsalm

Ps 78:3, 4, 6c-8 (R. jfr 7c)

R. Glöm inte Herrens verk.

Vad vi har hört och känner,

 vad våra fäder har berättat,
 det vill vi inte dölja för deras barn.

För kommande släkten vill vi förkunna Herrens lov
 och hans makt och de under han har gjort. R.

Och de skulle kungöra dessa ting för sina barn.

 Då skulle de sätta sitt hopp till Gud
och inte glömma Guds verk
 utan ta hans bud i akt. R.

Och de skulle inte bli som sina fäder,

 ett motsträvigt och upproriskt släkte,
ett släkte vars hjärta inte var ståndaktigt
 och vars ande inte var trofast mot Gud. R.

Halleluja

Luk 7:16

V. En stor profet har uppstått bland oss,
Gud har besökt sitt folk.

Evangelium

Mark 2:1-12

När Jesus kom tillbaka till Kafarnaum blev det känt att han var hemma. Det samlades så mycket folk att inte ens platsen utanför dörren räckte till längre, och han förkunnade ordet för dem. Då kom de dit med en lam som bars av fyra män. Eftersom de inte kunde komma fram till Jesus i trängseln, bröt de upp taket ovanför honom och firade ner bädden med den lame genom öppningen. När Jesus såg deras tro, sade han till den lame: »Mitt barn, dina synder är förlåtna.«

Nu satt där några skriftlärda, och de tänkte för sig själva: »Hur kan han tala så? Han hädar ju. Vem kan förlåta synder utom Gud?« Jesus förstod i sin ande vad de tänkte och sade till dem: »Hur kan ni tänka så i era hjärtan? Vilket är lättast, att säga till den lame: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Stig upp, ta din bädd och gå? Men för att ni skall veta att Människosonen har makt att förlåta synder här på jorden, säger jag dig« – och nu talade han till den lame – »stig upp, ta din bädd och gå hem.« Och mannen steg upp, tog genast sin bädd och gick ut i allas åsyn, så att de häpnade och prisade Gud och sade: »Aldrig har vi sett något sådant!«

LÖRDAG DEN 14 JANUARI

Läsning

Heb 4:12-16

Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger så djupt att det skiljer själ och ande, led och mærg och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar. Ingenting kan döljas för honom, allt skapat ligger naket och blottat för hans öga. Och inför honom är det vi skall avlägga räkenskap.

När vi nu har en mäktig överstepräst som har stigit upp genom himlarna, Jesus, Guds son, låt oss då hålla fast vid vår bekännelse. Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har prövats på alla sätt och varit som vi men utan synd. Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron för att få förbarmande och nåd i den stund då vi behöver hjälp.

Responsoriepsalm

Ps 19:8-10, 15 (R. jfr Joh 6:63c)

R. Dina ord, o Herre, är ande och liv.

Herrens lag är utan brist och vederkvicker själen,
Herrens vittnesbörd är fast och gör den enfaldige vis. R.

Herrens befallningar är rätta och ger glädje åt hjärtat,
Herrens bud är klart och upplyser ögonen. R.

Herrens fruktan är ren och består för evigt,
Herrens stadgar är sanning, de är alla rättfärdiga. R.

Låt mina ord och mitt hjärtas tankar behaga dig,
Herre, min klippa och min förlossare. R.

Halleluja

Jfr Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Mark 2:13-17

Vid den tiden gick Jesus längs sjön igen. Alla människor kom till honom, och han undervisade dem. När han gick där fick han se Levi, Alfaios son, sitta utanför tullhuset, och han sade till honom: »Följ mig!« Och Levi steg upp och följde honom.

När Jesus sedan låg till bords i hans hus, var det många tullindrivare och syndare som låg till bords tillsammans med honom och hans lärjungar, för det var många som följde honom. När de skriftlärda bland fariseerna fick se att han åt med syndare och tullindrivare, sade de till hans lärjungar: »Äter han med tullindrivare och syndare?« Jesus hörde det och sade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

ANDRA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 15 JANUARI

Första läsningen

Jes 49:3, 5-6

Herren sade till mig:
Du är min tjänare, Israel,
genom dig skall jag visa min härlighet.
Nu har Herren talat,
han som skapade mig till sin tjänare
redan i moderlivet,
för att jag skulle föra Jakob tillbaka
och låta Israel samlas hos honom.
Så skulle jag vinna ära inför Herren
och min Gud vara min styrka.
Han säger:
Det är inte nog att du är min tjänare,
som upprättar Jakobs stammar
och för tillbaka Israels överlevande,
jag skall göra dig till ett ljus för andra folk,
för att min räddning skall nå över hela jorden.

Responsoriepsalm

Ps 40:2, 4ab, 7-10 (R. 9a)

R. Gärna gör jag din vilja, min Gud.

Länge väntade jag på Herren,
och han böjde sig ner till mig och hörde mitt rop.
Han lade en ny sång i min mun,
en lovsång till vår Gud. R.

Slaktoffer och matoffer önskar du inte,
du har lärt mig att lyssna.
Brännoffer och syndoffer begär du inte,
därför säger jag: Jag är här.
I bokrullen står vad jag skall göra. R.

Gärna gör jag din vilja, min Gud,
jag har din lag i mitt hjärta.
Jag bär bud om din trofasta hjälp
till den stora tempelskaran.
Jag håller inte tillbaka mina ord,
det vet du, Herre. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 633

Andra läsningen

1 Kor 1:1-3

Från Paulus, genom Guds vilja kallad att vara Kristi Jesu apostel, och från vår broder Sosthenes till Guds församling i Korinth, till dem som helgats genom Kristus Jesus och kallats att vara heliga tillsammans med alla dem på varje plats som åkallar vår herre Jesu Kristi namn, deras och vår herre. Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus.

Halleluja

Jfr Joh 1:14a, 12a

V. Ordet blev människa och tog sin boning ibland oss;
alla som tar emot honom får bli Guds barn.

Evangelium

Joh 1:29-34

Vid den tiden såg Johannes döparen Jesus komma, och han sade: »Där är Guds lamm som tar bort världens synd. Det är om honom jag har sagt: Efter mig kommer en som går före mig, ty han fanns före mig. Jag kände honom inte, men för att han skall bli sedd av Israel har jag kommit och döper med vatten.« Och Johannes vittnade och sade: »Jag har sett Anden komma ner från himlen som en duva och stanna över honom. Jag kände honom inte, men han som sände mig att döpa med vatten sade till mig: 'Den som du ser Anden komma ner och stanna över, han är den som döper med helig ande.' Jag har sett det, och jag har vittnat om att han är Guds utvalde.«